

Hugo Bouter

Bewaar uzelf

‘Maar u, geliefden, (...) bewaar uzelf in de liefde van God’.

Judas vers 21

Als christenen worden wij hier ertoe opgeroepen onszélf te bewaren in de liefde van God. Het is de derde in een reeks van vier vermaningen aan het slot van de brief van Judas (zie vs. 20 en 21).

De eerste is dat wij onszelf dienen op te bouwen in het geloof, dat hier het ‘allerheiligst geloof’ wordt genoemd. Dat is de grondslag van ons geestelijk leven, het vaste fundament waarop wij staan – hoewel wij leven in de eindtijd waarin zoveel wankelt en verdwijnt. Dit vaste fundament is eenmaal gelegd door de apostelen en de profeten van onze Heer Jezus Christus (vgl. vs. 3-4 en 17). Daarop kunnen wij bouwen.

De tweede aansporing van Judas is dat wij moeten bidden ‘in [de] Heilige Geest’. Dat tekent onze houding van volledige afhankelijkheid. Het gebed is de adem van de ziel. De derde vermaning geeft het hoofdoel weer: onszelf bewaren in de atmosfeer van de liefde van God. En de vierde oproep in deze reeks is dat wij de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus tot het eeuwige leven dienen te verwachten. Dat houdt uiteraard verband met de christelijke toekomstverwachting. Let er ook op dat de goddelijke Drie-eenheid in deze verzen wordt genoemd als de Bron van onze geestelijke kracht en onze bewaring.

Het besef van Gods liefde, zoals die in de Persoon van Christus is geopenbaard, is een veilige woning voor een kind van God, een schuilplaats voor gevaren, een bescherming tegen het kwaad dat ons omringt. Kennelijk hebben wij dus de plicht onszelf op die manier te bewaren, doordat wij leven en wandelen in die liefde van

God. Dat klinkt ons misschien wat vreemd in de oren, want kunnen wij dat eigenlijk wel? Zeker, wij kunnen dat niet in eigen kracht. De andere kant van de medaille vinden wij een paar verzen verder. Dit kan alleen doordat God ons eerst heeft liefgehad en doordat Hijzelf ons als Zijn geliefde kinderen behoedt en bewaart voor alle kwaad. Hij is machtig ons voor struikelen te bewaren (vs. 24).

De liefde van God is aan ons bewezen in de overgave van Zijn veelgeliefde Zoon op het kruis van Golgotha (objectief), en doordat die goddelijke liefde in onze harten is uitgestort (subjectief) door de Heilige Geest Die ons gegeven is (vgl. Rom. 5:5; 8:32). Wanneer wij dus werkelijk leven in de atmosfeer van Gods liefde en ons in dit hemelse klimaat bewegen, is het mogelijk te beantwoorden aan de eigen verantwoordelijkheid zichzelf te bewaren en te behoeden voor gevaren.

Want 'wie uit God geboren is, bewaart zichzelf en de boze heeft geen vat op hem' (1 Joh. 5:18). Maar dan moet wel worden voldaan aan de andere genoemde voorwaarden, want in onszelf is geen kracht.

